

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 7C/178/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3107237164
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Mikláňková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2012:3107237164.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pred samosudkyňou Mgr. Stanislavou Mikláňkovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného: JUDr. Branislavom Zubercom, advokátom so sídlom v Bratislave, Michalská 9, proti odporcom: 1/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. D. XXX, t. č. na neznámom mieste a 2/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom mimo SR, A. (S. H.), prechodne bytom U. XXX/X, X. S., t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 5.321,26 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.03.2011, č. k. 8Rob/298/2008-45.

II. Odporcovia 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 4.515,92 Eur, spolu s úrokom z úveru vo výške 13,9% ročne zo sumy 2.561,88 Eur od 19.10.2007 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.561,88 Eur od 19.07.2007 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 929,14 Eur od 19.10.2007 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Odporca 1/ je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 805,35 Eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 01.10.2007 do zaplatenia.

IV. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietá.

V. O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Právny predchodca navrhovateľa - Československá obchodní banka, s.s., Radlická 333/150, Praha 5, IČO: 00 001 350, Československá obchodní banka, a.s., pobočka zahraničnej banky v SR, Michalská 18, Bratislava, IČO: 30 805 066 sa podaným návrhom, doručeným súdu dňa 17.12.2007, domáhal, aby súd odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 160.308,42 Sk s úrokom z úveru zo sumy 77.179,06 Sk vo výške 13,9% ročne od 19.10.2007 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 77.179,06 Sk vo výške 15% ročne od 19.10.25007 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 27.991,15 Sk vo výške 15% ročne od 19.10.2007 do zaplatenia, ďalej odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť sumu 24.261,95 Sk s 20% ročným úrokom z omeškania od 01.10.2007 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Uviedol, že odporca 1/ si u navrhovateľa otvoril účet na základe zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB extra pohoda dňa 19.03.2004, ktorej predmetom bolo zriadenie a vedenie bežného účtu a úprava vzájomných vzťahov medzi navrhovateľom a odporcom pri poskytovaní

komplexu ďalších bankových produktov a služieb navrhovateľa. Ďalej uviedol, že s odporcami zároveň 1/ a 2/ uzatvoril zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.03.2004, podľa ktorej poskytol odporcom peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 95.000,- Sk. Odporcovia poskytnutý úver nesplácali riadne a včas, dlh nezaplatili ani po výzve na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 20.07.2005, preto oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 20.09.2005 bolo odporcom oznámené, že celá pohľadávka z úveru odporcu sa dňom 19.09.2005 stala splatnou. Odporcovia nesplatili svoj dlh ani po tom, ako boli na splatenie dlhu vyzvaní právnym zástupcom navrhovateľa v poslednom pokuse o zmier zo dňa 30.10.2007.

Súd vo veci vydal dňa 21.03.2011 platobný rozkaz pod č. k. 8Rob/298/2008-45, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu. Platobný rozkaz sa nepodarilo odporcom 1/ a 2/ doručiť do vlastných rúk.

Podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa § 173 ods. 2 O.s.p., ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

V súlade s § 173 ods. 2 O.s.p. súd vyššie uvedený platobný rozkaz zrušil.

Pobyt odporcov 1/ a 2/ sa súdu v konaní i napriek vykonanému šetreniu nepodarilo zistiť, preto bolo uznesením zo dňa 16.04.2012 pod č. k. 7C/178/2011-83 rozhodnuté o doručovaní písomností v súdnom spise v zmysle § 48 ods. 4 O.s.p..

Uznesením zo dňa 09.05.2012 č. k. 7C/178/2011-132 súd pripustil, aby do konania na strane doterajšieho navrhovateľa vstúpil ako navrhovateľ Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, s ktorým súd ďalej pokračoval v konaní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, výpisom z obchodného registra navrhovateľa, zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB EXTRA POHODA zo dňa 19.03.2004, Zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere, zo dňa 19.03.2004, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky, zo dňa 20.07.2005 s doručenkami, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 20.09.2005 s doručenkami, interným výpisom z úverového účtu, posledným pokusom o zmier zo dňa 30.10.2007, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, históriou platieb, doplnením podania zo dňa 04.05.2012, ako i ďalším obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 19.03.2004 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 1/ uzatvorená Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB EXTRA POHODA, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu a úprava vzájomných vzťahov medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, v zmysle ktorej sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal dňom 19.03.2004 zriadiť a viesť pre majiteľa účtu bežný účet a majiteľ účtu (odporca 1/) sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania s tým, že v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte sa bude vzniknutý debetný zostatok úročiť debetnou úrokovou sadzbou. Účastníci sa zároveň dohodli, že pri výpovedi zo strany ČSOB je výpovedná lehota jednomesačná a začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po doručení výpovede.

Dňa 19.03.2001 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcom 1/ ako dlžníkom a odporkyňou 2/ ako spoludlžníkom Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 239208, v zmysle ktorej boli spotrebiteľovi (odporcovi 1/) poskytnuté peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu

95.000,- Sk, ktoré boli odporcovi 1/ poskytnuté bezúčelovo, prevodom na účet s tým, že úver sa musí čerpať jednorazovo. Účastníci si zároveň dohodli, že úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 13,9% ročne, za spracovanie úveru bude klientovi účtovaný poplatok vo výške 950,- Sk a za správu úveru mu bude účtovaný mesačný poplatok v výške 30,- Sk, vždy s každou splátkou úveru. Odporca 1/ sa zaviazal splácať úroky a istinu úveru v 36. mesačných splátkach vždy 19. deň v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 19.04.2004 a poslednej splátky dňa 19.03.2007 s tým, že prvá až predposledná splátka bude vo výške 3.242,26 Sk a posledná vo výške 3.242,38 Sk. Účastníci si pre prípad omeškania dohodli úrok z omeškania vo výške 15% ročne.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Základ právnej úpravy všetkých záväzkových vzťahov je obsiahnutý v Občianskom zákonníku, ktorý je aplikovateľný na všetky záväzkové vzťahy, úprava týchto vzťahov je doplnená, resp. modifikovaná Obchodným zákonníkom, ak zo zmluvy medzi účastníkmi vzniká obchodno-záväzkový vzťah. Obchodný zákonník má povahu zvláštného právneho predpisu vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obch. zák. ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 Obch. zák., za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 Obch. zák., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Za podstatnú časť zmluvy o úvere sa považuje záväzok veriteľa

Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa odseku 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obch. zák., dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, onak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obch. zák., ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti. Podľa písm. b) cit. ustanovenia, predávajúcim sa rozumie podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 Zák. č. 634/1992 Zb., spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o úvere podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka.

Podľa § 565 Obchodného zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej splátky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinného od 01.04.2004, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy, upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., v znení účinnom od 1.4.2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka zavedeného zákonom č. 150/2004 Z. z., Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 879f ods. 4 Občianskeho zákonníka zavedeného zákonom č. 150/2004 Z. z., ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. V zmysle písm.

b) cit. ustanovenia, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 cit. zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Vzťah medzi Občianskym zákonníkom a Obchodným zákonníkom má povahu vzťahu všeobecného predpisu *lex generalis* a osobitného predpisu *lex specialis*. Z tohto potom následne vyplýva, že normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú v takomto prípade použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi tromi zákonmi prichádzajúcimi tu do úvahy (Zákon o spotrebiteľských úveroch, Občiansky zákonník, Obchodný zákonník) tak panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny (Zo SÚ) a ak tento určitú otázku neupravuje, resp. tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom zmysle a na jej základe Občiansky zákonník nielen ako doplnková právna úprava, ale aj ako korektív pre prípadné ďalšie použitie práva obchodného (čo znamená v praxi, že Obchodný zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskom zákonníku a vo vykonávacích predpisoch k nemu).

Je nepochybné, že zmluva o bežnom účte a zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 19.03.2004, t.j. za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V čase uzavretia uvedenej úverovej zmluvy úprava Občianskeho zákonníka dotýkajúca sa spotrebiteľských zmlúv v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka bola zavedená do textu právnej normy Občianskeho zákonníka až zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004. Súd je v danom prípade toho názoru, že uvedené zmluvy sú typickými spotrebiteľskými zmluvami vo vzťahu k službe, ktorú využíva spotrebiteľ na uspokojenie svojich osobných potrieb a navrhovateľ vystupuje ako podnikateľ poskytujúci službu. Aj keď jednoznačná právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola uvedená do Občianskeho zákonníka až úpravou účinnou od 1.4.2004 (zákonom č. 150/2004 Z. z.), jej cieľom bolo zabezpečiť harmonizáciu slovenského zmluvného práva s Európskym spotrebiteľským právom, a to hlavne z dôvodu zosúladenia s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Faktického vyrovnania postavenia spotrebiteľa a podnikateľa je nutné dosiahnuť aj v prípade "de facto" v spotrebiteľských vzťahoch vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka č. 150/2004 Z. z. (s účinnosťou od 1.4.2004), pretože materiálne posudzovaná pozícia kontrahenta uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti uvedeného zákona o zmene Občianskeho zákonníka sa žiadnym spôsobom nelíšila od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľským zmlúv podľa Občianskeho zákonníka (viď. Nález ÚS ČR I. US 342/2009 zo dňa 15.6.2009). Tento spôsob právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka zavedeného v ust. 52 a nasl. s účinnosťou od 01.04.2004, a to aj spätne na spotrebiteľské vzťahy uzatvorené pred účinnosťou vyššie uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka je jednoznačne vyjadrený v ust. § 879f Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že návrh navrhovateľa je pokiaľ ide o žalovanú sumu 805,35 Eur (24.261,95 Sk) dôvodný. Odporca 1/ prečerpal peňažné prostriedky na účte, čím spôsobil na svojom účte nepovolený debetný zostatok vo výške 805,35 Eur (24.261,95 Sk).

V zmysle citovaných ustanovení súd zaviazal odporcu 1/ na zaplatenie sumy 803,35 Eur.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dĺžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (účinného v čase vzniku omeškania), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko odporca 1/ sa dostal s plnením svojho peňažného dlhu do omeškania, vzniklo navrhovateľovi právo na úrok z omeškania. Ku dňu 30.09.2007 bol na bežnom účte debetný zostatok vo výške 24.261,95 Sk (805,35 Eur), preto súd priznal navrhovateľovi i úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne (dvojnásobok diskontnej sadzby NBS ku dňu 01.10.2007 predstavoval 4,25 %). Počiatok platenia úroku z omeškania súd určil od 01.10.2007, tak, ako to v návrhu žiadal navrhovateľ.

Vo zvyšnej časti, t.j. nad priznanú výšku úroku z omeškania súd návrh navrhovateľa zamietol, a to i s poukazom na charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 1/ ako dĺžníkom, odporkyňou 2/ ako ručiteľom bola dňa 19.03.2004 uzatvorená zmluva, ktorú súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v danom prípade pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, odporca 1/ v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V predmetnej exekučnej veci súd zistil, že sa vymáha plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje špeciálny právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a subsidiárne ako spotrebiteľskú zmluvu aj všeobecná právna úprava spotrebiteľských zmlúv Občianskeho zákonníka.

Na základe zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.03.2004 bol odporcovi 1/ poskytnutý úver, ktorý nesplácal riadne a včas. Odporcom 1/ a 2/ bola zaslaná výzva na zaplatenie dlžnej sumy, na ktorú nereagovali žiadnou, ani čiastočnou úhradou. Celková výška dlžnej sumy predstavuje sumu 136.046,47 Sk, ktorá pozostáva z istiny 77.179,06 Sk, úrokov z úveru 27.691,15 Sk, úrokov z omeškania 30.876,26 Sk a poplatkov 300,- Sk, t. j. spolu 4.515,92 Eur, k zaplateniu ktorých zaviazal súd spoločne a nerozdielne odporcov 1/ a 2/.

Zároveň súd navrhovateľovi priznal i uplatnený 13,9% úrok z úveru zo sumy 2.561,88 Eur od 19.10.2007 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne (t.j. dvojnásobok diskontnej sadzby NBS v čase vzniku omeškania) od 19.07.2007 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 929,14 Eur od 19.10.2007 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, t.j. nad priznanú výšku úroku z omeškania súd návrh navrhovateľa zamietol, a to i s poukazom na charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu.

O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku po tom, ako právny zástupca navrhovateľa zašle súdu vyčíslenie trov konania vo vzťahu k odporcovi 1/ a vo vzťahu k odporcom 1/ a 2/.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak nebude povinnosť uložená

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.